

יזכור אלוהים

יְזְכוֹר אֱלֹהִים

מהדורה מיוחדת ליום הזיכרון
לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות איבה
לזכרון עולם בהיכל ה'

במעלת קדושים וטהורים גיבורים אשר כזהר הרקיע
מזהירים, שמסרו את נפשם על קדושת ה', העם
והארץ וחרפו נשמתם בעוז ובגבורה ובעמידה איתנה
למען עתידנו ועתיד ילדינו.
כל הזכויות של חוברת זו מוקדשות לעילוי נשמתם

ת.נ.צ.ב.ה

יו"ל ע"י הרבנות הראשית והמועצה הדתית בית שמש
רח' אבא נעמת 1, בית שמש | טל' 02-9911361

• טעון גניזה •

עיצוב, עימוד והפקה:

יזכור עם ישראל

ביום הקדוש הזה, בו עם שלם עומד דום לזכר חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה - אנו מרכינים ראש בכאב, באהבה ובכבוד.

בלב זיכרון זה נמצאים יקירינו, בני ובנות העיר בית שמש, שנפלו בעוז ובמסירות למען עמם ומולדתם. כל אחד ואחת מהם - עולם מלא שנגדע באיבו, אך הותירו אחריהם מסר ברור: אהבת הארץ, רעות, ואומץ לב.

בליבנו כאב טרי המלווה אותנו מאז ז' בתשרי תשפ"ד - ז' באוקטובר 2023 - היום שבו הרוע פגע בלב העם. לוחמים, אזרחים ונשים אמיצות מבני עירנו נפלו - חלקם בהגנה על משפחותיהם, חלקם בקרב, ואחרים - רק בשל יהדותם. אנו זוכרים אותם ואת גבורתם.

"על חומותייך ירושלים הפקדתי שומרים" - הם היו השומרים, ואנחנו נישאר הזוכרים.

המועצה הדתית בית שמש מרכינה ראשה בשותפות עם משפחות השכול, ומחבקת אותם בכאב ובאהבה - היום וכל יום.

יהי זכרם ברוך.
יהי רצון שנזכה לימים של שלום, נחמה ואחדות.

בכבוד, באהבה ובדמעה,
הרב אברהם פדידה
יו"ר המועצה הדתית בית שמש

המשרד ליהודי דת

כאב שמאחד זיכרון שמחייב

אחים יקרים, משפחות יקרות, תושבי בית שמש.

ביום הזה, שבו אנו עוצרים את שגרת חיינו ונושאים את עינינו וליבנו לזכרם של גיבורי האומה, אני מבקש לחזק אתכם - המשפחות השכולות, שחייכם השתנו לעד.

אני נושא עימי את כאבכם גם ככאב אישי. בתור השר לענייני דת, אני ניצב בראש המשרד שאמון על ליווי החללים בקבורתם, בכבודם, ובקידוש שמם. אך הרבה מעבר לכך - אני פה, כאח, כיהודי, וכבן לעם שמכיר תודה ואינו שוכח.

בית שמש איבדה את מיטב בניה ובנותיה במלחמת חרבות ברזל, בהגנה על המולדת וברצון לחיות במדינת ישראל - כולם פערו חור עמוק בליבנו וכאב עצום שעדיין נשאר בנו.

הם לא רק שמות ברשימה, הם היו חלק בלתי נפרד מהקהילה, חלק בלתי נפרד מהדרך של עמנו.

כשר בממשלת ישראל, הריני לומר בפה מלא - כולם איתכם. אין יהודי שלא מרגיש בכאב את לכתם. אין מגזר שלא נשבר מול השכול הזה. אין הבדל - לא במדים ולא בלב. דם יהודי הוא דם אחד.

וביום הזה, נישא תפילה - שתשרה אהבה בינינו, שתשרה אחדות בינינו. כי למענה מסרו את נפשם.

יהי זכרם ברוך לעד.

הרב מיכאל מלכיאלי

השר לשירותי דת - מדינת ישראל

קול דממה דקה

משפחות שכולות יקרות, ברכת ה' עליכם

יום קשה הוא לעם ישראל ובפרט למשפחות השכולות שאיבדו את יקיריהן. הורים שכולים, יתומים ואלמנות, יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל. אין אנו יודעים חשבונות שמים במעלות קדושים וטהורים שמסרו נפשם על קדושת הארץ והמולדת מי יעמוד במחיצתן של הקדושים.

כדברי מרן הגאון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל אמר לשואלים אותו בשעת מתח בצפון הארץ האם ראוי לנסוע עכשיו לקברות הצדיקים בצפון ענה להם "בית עלמין לחללי צה"ל בירושלים הינו בדרגת קברי צדיקים".

אהרון הכהן ביום שמחת ליבו במעמד הכרתו לכהונה הגדולה בחנוכת המשכן מתבשר שמתו שני בניו, שנאמר "בקרובי אקדש" וכל העם בוכים את השריפה אשר שרף ה'. ע"ז נאמר "וידם אהרון" פרושו שתק בשעת קבלת הבשורה המרה וכבר שאלו מהו וידום למה לא נאמר "וישתוק"? התשובה אומר הגרא"מ שך זצוק"ל שדרגת וידום מעלתה חשובה משתיקה שאכן לפעמים השתיקה רועמת ואילו וידום אין פקפוק ושאלה בגזירת ה' יתברך.

נצבים אנו דוממים וכואבים מול מצבות בנינו הקדושים ומקבלים את הגזירה תפילתנו אחת היא שמיתתן כפרתן על עם ישראל ונהיה אנחנו ראויים כולנו לקרבן היקר שמסרו נפשם למען כולנו בארצנו הקדושה.

נתפלל כולנו שהקב"ה יאמר דיי לצרותינו וישיב מהרה את חטופינו ושבוינו וחללינו שלא זכו לבוא למקום מנוחת עולמים. אכי"ר

הרב שלמה בן עזרא
מ"מ רב העיר

יום הזיכרון תשפ"ה

משפחות יקרות, תושבות ותושבי בית שמש היקרים,

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל הוא יום בן הלב נושא את משא העם כולו - יום בו אנחנו לא רק זוכרים את הנופלים, אלא מתבוננים בעיניים פקוחות על המחיר הכבד שנדרש מאיתנו כדי שנוכל לחיות כאן, בארץ הזו, כעם חופשי.

ביום הזה אני חושב על השמות. על התמונות. על המכתבים האחרונים, על הסיפורים שלא סופרו. אני חושב על הורים שלא יזכו לראות את ילדיהם מקימים משפחה. על ילדים שלא זכו להכיר את אבא או את אמא. על אחים ואחיות שנפער בליבם חלל שלעולם לא יתמלא.

אבל לצד הכאב - יש גם עוצמה. עוצמה של משפחות שכולות שממשיכות לצעוד, לקום בכל בוקר, להמשיך את החיים תוך שהן נושאות את הזיכרון, את האהבה ואת המסירות של יקיריהן - ונעשות מגדלור לכולנו. כוח החיים שהמשפחות משדרות הוא השראה שאין כמותה. ומעל הכול - הוא צו מוסרי עמוק לנו, החיים כאן - שנחיה חיים של משמעות, שנאהב יותר, שנכבד יותר, שנשמור על הארץ הזו עבורם.

החוברת שאתם מחזיקים בידיכם, ובה פרקי תהילים ומשניות לעילוי נשמת הקדושים, היא לא רק מלווה טקסית - היא מעשה של אמונה. כל מילה בתהילים, כל משנה - הן גשר דק ועדין בין עולם החיים לעולם הנצח, תזכורת לכך שנשמות יקירינו ממשיכות ללוות אותנו, ושמעשינו כאן למטה - משפיעים שם למעלה.

כראש העיר בית שמש אני חש זכות עמוקה לעמוד לצידכם. עירנו, המורכבת מקהילות רבות, יודעת לחבק ולזכור יחד. בית שמש כולה מתאבלת, שולחת יד תומכת, ולוחשת תפילה של זיכרון, של נחמה ושל אמונה.

האובדן הוא אישי מאוד - אבל הזיכרון הוא של כל עם ישראל. וכולנו - יחד - נושאים אותו.

יהי זכרם של גיבורי ישראל, חללי צה"ל וכוחות הביטחון, ברוך. ותהא נשמתם צרורה בצרור החיים.

בכאב, בכבוד, ובמחויבות גדולה,

שמואל גרינברג

ראש העיר

ברכת בית העלמין

ברכת אשר יצר אתכם בדין היא ברכת השבח שתיקנו חז"ל
לברך בשעה שאדם הוא קברי ישראל,
לאחר שעברו שלושים יום מראייתו האחרונה.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין
וְצָן אֶתְכֶם בְּדִין וְכֻלְּכֶם אֶתְכֶם בְּדִין, וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְיִוְדַע
מִסֵּפֶר כְּלַכְּם בְּדִין, וְעֵתִיד לְהַחְזִיר וְלְהַחְיוֹתְכֶם בְּדִין. בְּרוּךְ
אַתָּה אֲדֹנָי, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

כשבא סמוך לקבר יאמר:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי; מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוֹנְתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
עָפָר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לְךָ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֵּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים:

כשבא אל הקבר, ישים ידו השמאלית על הקבר ויאמר פסוק זה:

וְנִחַף יְהוָה תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעֲצַמּוֹתֶיךָ יַחְלִיץ
וְהָיִיתְ כִּגְן רוּחַ וּכְמוֹצֵא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִכָּבְדוּ מִיָּמָיו. וּבְנוּ מִמֶּךָ
חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וְדוֹר תְּקוּמוֹם וּקְרָא לְךָ גִּדְרַת פְּרָץ
מְשֻׁבָּב נְתִיבוֹת לְשֻׁבָּת. תִּשְׁכַּב בְּשָׁלוֹם וְתִישָׁן בְּשָׁלוֹם עַד בֹּא
מְנַחֵם מְשֻׁמֵּעַ שָׁלוֹם.”

יהי רצון שתהא ממחתו של (פלוני בן פלונית) בכבוד וזכותו יעמוד לו.

תפילה לאומרה קודם הלימוד

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה לרצון לפיך זה
שאנחנו לומדים לשם נשמת (פלוני בן פלונית) ע"ה.

ובזכות לפיך זה, האל הגדול הגבור והנורא שוכן עד וקדוש שמו,
שתצרך נשמתו (נשמתה) בצורך החיים.

ותמחל ותסלח ותכפר ותמחה ותמחק כל מה שחטא ועוה ופשע
(שחטאה ועוהה ופשעה) לפניך, או עשה (עשתה) דבר שלא כרצונך.
ואל תזכר לו (לה) שום חטא ועון ופשע ועברה, אלא כל המצות
שעשה תזכרם לו (לה) לטובה.

ורוחו (ורוחה) תרגיע בחלק היושבים בגן עדן, ונשמתו תתעיד בטוב
הצפון לצדיקים ותשיב בכבוד מנוחתו (מנוחתה), ולקץ הימין יעמד
לגורלו (לגורלה)

וילוה אליו השלום, ועל משכבו (משכבה) יבא שלום, כדכתיב יבא
שלום ינחו על משכבותם. הוא (היא) וכל בני ישראל השוכבים עמו
(עמה) בכלל הרחמים והסליחות. אמן, כן יהי רצון:

יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

הריני לומד פרקי תהילים אלה לעשות נחת רוח ליוצרנו, ויהי רצון
שיהיה זה לעילוי נשמת המנוח (פלזני בן פלזנית) יהיה רצון שתהיה
נפשו צרורה בצרור החיים. אמן.

נוהגים לקרוא את האלפא- ביתא מתוך מזמור קי.ט שבתהילים על
פי סדר האותיות של שם המנוח ושם אימו ואחר כך אותיות נ.ש.מ.ה
לדוגמא: י.ש.ר.א.ל - ש.ר.ה - נ.ש.מ.ה (ישראל בן שרה)

לפני אמירת התהילים יאמר פסוקים אלו
לכו נרננה לה' נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים:

אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דָרְךָ, הֵהֱלֵכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: אֲשֶׁרִי, נֶצְרִי עֵדוֹתַיִן,
בְּכָל-לֵב יִדְרְשׁוּהוּ: אֵף לֹא פָעִלוּ עוֹלָה, בְּדַרְכֵי הַלְכוּ: אֶתְּהָ
צִיִּתָּה פִקְדוֹיָהּ, לְשִׁמּוֹר מֵאֵד: אֲחֲלִי יִכְנֹו דַרְכֵי, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיָהּ: אֲז
לֹא-אֲבוֹשׁ, בְּהִבִּיטִי אֶל-כָּל-מִצְוֹתֶיָהּ: אוֹדֶךָ בִּישׁוֹר לִבִּי, בְּלִמּוֹדֵי
מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: אֶת-חֻקֶּיָהּ אֲשִׁמּוֹר, אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי עַד-מֵאֵד.

בִּמְהָ יִזְכֶּה-נַעַר אֶת-אֲרוּחוֹ, לְשִׁמּוֹר כְּדַבְּרָהּ: בְּכָל-לִבִּי
דְרִשְׁתִּיהָ, אֶל-תִּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיָהּ: בְּלִבִּי צִפְנִתִּי אִמְרֹתָהּ, לְמַעַן
לֹא אֲחַטָּא-לָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, לְמִדְּנֵי חֻקֶּיָהּ: בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֵי,
כָּל מִשְׁפָּטֵי-פִיָהּ: בְּדַרְךָ עֵדוֹתֶיָהּ שִׁשְׁתִּי עַל-כָּל-הוֹן: בְּפִקְדוֹתֶיָהּ
אֲשִׁיחָה, וְאֲבִיטָה אֲרוּחֹתֶיָהּ: בְּחֻקֹּתֶיָהּ אֲשִׁתַּעֲשֶׂע, לֹא אֲשַׁכַּח
דְּבָרָהּ:

גַּמְלָה עַל-עֲבֹדָה אַחִיָּה, וְאַשְׁמְרָה דְבָרְךָ: גַּל-עֵינַי וְאַבִּיטָה,
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ: גַּר אָנֹכִי בְּאֶרֶץ, אֵל-תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ:
גָּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה, אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-עֵת: גַּעֲרַת, זָדִים
אֲרוּרִים, הַשְּׂגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מַעְלֵי, חֲרָפָה וּבֹז, כִּי עֵדוּתְךָ
נִצְרַתִּי: גַּם יָשָׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָרוּ, עֲבֹדָה יְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ:
גַּם-עֵדוּתְךָ, שֶׁעָשָׂעִי, אֲנִישִׁי עֲצָתִי:

דִּבְקָה לְעַפְר נִפְשִׁי, חִינֵי כְּדָבָרְךָ: דְּרִכֵּי סִפְרֹתַי וְתַעֲנִנֵי, לְמַדְנֵי
חֻקֶיךָ: דְּרָךְ-פְּקוּדֵיךָ הִבִּינֵנִי, וְאַשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דְּלִפְהָ נִפְשִׁי,
מִתּוֹגָה, קִיַּמְנֵי, כְּדָבָרְךָ: דְּרָךְ-שֶׁקֶר הָסַר מִמֶּנִּי, וְתוֹרָתְךָ חֲנִנֵי:
דְּרָךְ-אַמוּנָה בְּחֻרְתִּי, מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי: דְּבִקְתִּי בְּעֵדוּתְךָ, יְהוֹה
אֵל-תְּבִישְׁנִי: דְּרָךְ-מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ, כִּי תִרְחִיב לְבָבִי:

הוֹרֵנִי יְהוֹה דְּרָךְ חֻקֶיךָ, וְאַצְרְנָה עַקֵּב: הִבִּינֵנִי וְאַצְרָה תּוֹרָתְךָ,
וְאַשְׁמְרָנָה בְּכָל-לֵב: הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצְוֹתֶיךָ, כִּי-בוֹ חִפְצָתִי:
הֵט-לְבָבִי אֶל-עֵדוּתְךָ, וְאֵל אֶל-בְּצַע: הַעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שָׁוְא,
בְּדַרְכְּךָ חִינֵי: הִקָּם לְעֲבֹדָה אִמְרָתְךָ, אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ: הַעֲבֵר
חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי, כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תַּאֲבָתִי לְפִקְדֵיךָ,
בְּצַדְקָתְךָ חִינֵי:

וַיְבֹאֵנִי חֲסֻדְךָ יְהוָה, תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ: וְאֶעֱנֶה חֲרָפִי דָבָר,
כִּי-בִטְחֹתִי בְּדַבְּרֶךָ: וְאֵל-תַּצֵּל מִפִּי דְבַר-אֱמֶת עַד-מָאֵד, כִּי
לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחְלָתִי: וְאִשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאִתְּהַלְכֶה בְּרַחֲבָהּ, כִּי פִקְדֵיךָ דַרְשֵׁתִי: וְאִדְבָּרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נֶגֶד
מַלְכִים, וְלֹא אִבּוֹשׁ: וְאִשְׁתַּעֲשַׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתִּי:
וְאִשָּׂא-כַפִּי אֶל-מִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר אָהַבְתִּי, וְאִשְׁיַחֶה בְּחֻקֶיךָ:

זָכֹר-דְּבָר לְעֵבֶדְךָ, עַל אֲשֶׁר יִחְלָתֵנִי: זֹאת נִחְמָתִי בְּעַנְיִי, כִּי
אִמְרָתְךָ חִיַּתֵּנִי: יָדִים הֵלִיצְנִי עַד-מָאֵד, מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי:
זְכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וְאֶתְנַחֵם: זֶלַעְפָּה אַחֲזַתֵּנִי
מִרְשָׁעִים, עֲזָבִי תּוֹרָתְךָ: זְמֵרוֹת הָיוּ-לִי חֻקֶיךָ בְּבֵית מְגוּרֵי:
זְכַרְתִּי בַלִּילָה שְׁמֹךְ יְהוָה, וְאִשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ: זֹאת הִיְתָה-לִּי, כִּי
פִקְדֵיךָ נִצַּרְתִּי:

חָלְקִי יְהוָה אִמְרָתִי, לְשִׁמּוֹר דְּבָרֶיךָ: חֲלִיתִי פְּנִיךָ בְּכָל-לֵב, חֲנִנִי
כְּאִמְרָתְךָ: חֲשַׁבְתִּי דַרְכֶיךָ, וְאִשְׁיִבֶה רַגְלִי אֶל-עֵדוּתֶיךָ: חֲשַׁתִּי,
וְלֹא הִתְמַהְמַהֵתִי, לְשִׁמּוֹר, מִצְוֹתֶיךָ: חֲבָלִי רִשְׁעִים עוֹדְנִי,
תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת-לַיְלָה אֶקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל
מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָה: חֲבֵר אָנֹכִי לְכָל-אֲשֶׁר יִרְאוּךָ, וְלִשְׁמֹרֵי פִקְדֵיךָ:
חֲסֻדְךָ יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ, חֻקֶיךָ לְמִדְנִי:

טוב עשית עם-עבדך, יהוה כדברך: טוב טעם ודעת למדני,
כי במצותיך האמנותי: טרם אענה אני שגג, ועתה אמרתך
שמרתי: טוב-אתה ומטיב, למדני חקיה: טפלו עלי שקר זדים,
אני בכל-לב אצר פקודיה: טפש כחלב לבם, אני תורתך
שעשעתי: טוב-לי כי-עניתי, למען אלמד חקיה: טוב-לי
תורת-פיה, מאלפי זהב וכסף:

ידיה עשוני ויכוננני, הבינני ואלמדה מצותיה: יראיה יראוני
וישמחו, כי לדברך יחלתי: ידעתי יהוה כי-צדק משפטיה,
ואמונה עניתני: יהי-נא חסדה לנחמני, כאמרתך לעבדך:
יבאני רחמיה ואחיה, כי-תורתך שעשעי: יבשו זדים כי-שקר
עוונתי, אני אשיח בפקודיה: ישובו לי יראיה, וידעי (וידעו)
עדותיה: יהי-לבי תמים בחקיה, למען לא אבוש:

כלתה לתשועתך נפשי, לדברך יחלתי: פלו עיני לאמרתך,
לאמר מתי תנחמני: כי-הייתי כנאד בקיטור, חקיה לא
שכחתי: כמה ימי-עבדך, מתי תעשה ברדפי משפט: פרו-לי
זדים שיחות, אשר לא כתורתך: כל-מצותיה אמונה, שקר
רדפוני עזרני: כמעט כלוני בארץ, ואני לא-עזבתי פקדיה:
כחסדה חייני, ואשמרה, עדות פיה:

לְעוֹלָם יְהוָה, דְּבַרְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם: לְדֹר וָדֹר אֲמוֹנָתְךָ, כּוֹנֵנֶת
אָרֶץ וַתַּעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ, עֲמָדוֹ הַיּוֹם: כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: לְוִלִי
תוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעִי, אֲזָא אֲבִדְתִּי בְּעֵינַי: לְעוֹלָם לֹא-אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ,
כִּי בָם חִיֵּיתִנִי: לָךְ-אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי, כִּי פְקוּדֶיךָ דָּרְשָׁתִי: לִי קוֹ
רְשָׁעִים לְאֲבִדְנִי, יַעֲדֶתִיךָ אֶתְבוֹנֶן: לְכָל-תַּכְלָה רְאִיתִי קוֹץ,
רְחֻבָה מִצְּוֹתֶיךָ מְאֹד:

כֹּה-אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ, כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: מֵאִיבִי תִּחַכְמֵנִי
מִצְּוֹתֶיךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי: מִכָּל-מְלַמְדֵי הַשִּׁכְלָתִי, כִּי יַעֲדוּתֶיךָ
שִׂיחָה לִי: מִזְּקֵנִים אֶתְבוֹנֶן, כִּי פְקוּדֶיךָ נֶצְרָתִי: מִכָּל-אֶרֶץ רַע
כְּלֹאתִי רַגְלִי, לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבַרְךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִי,
כִּי-אַתָּה הוֹרַתְנִי: מִה-נִמְלָצוּ לְחַכֵּי אִמְרֹתֶיךָ מִדְּבַשׁ לְפִי:
מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֶן, עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָל-אֶרֶץ שֹׁקֵר:

יָר-לְרַגְלִי דְּבַרְךָ, וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיָמָהּ, לְשִׁמּוֹר
מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: נַעֲנִיתִי עַד-מְאֹד, יְהוָה חִינֵי כְדָבְרְךָ: נִדְּבֹת פִּי
רָצָה-נָא יְהוָה, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד, וַתוֹרָתְךָ
לֹא שָׁכַחְתִּי: נָתַנּוּ רְשָׁעִים פֶּח לִי, וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי: נִחַלְתִּי
יַעֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם, כִּי-שָׁשׂוֹן לְבִי הִמָּה: נְטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ
לְעוֹלָם יַעֲקֹב:

סְעִפִּים שָׁנְאוֹתַי, וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֶּתִי: סִתְרִי וּמִגְנִי אֶתָּה, לְדַבְרֶךָ
יִחְלַתִּי: סוּרוּ-מִפְּנֵי מִרְעִים, וְאַצְרֵה מִצּוֹת אֱלֹהִי: סִמְכֵנִי
כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיָּה, וְאַל-תְּבִישְׁנִי מִשְׁבָּרִי: סִעְדֵּנִי וְאַוְשַׁעַה
וְאַשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד: סְלִית כָּל-שׁוֹגִים מִחֻקֶּיךָ, כִּי-שָׁקֵר
תִּרְמִיתָם: סִגִּים הִשְׁבַּתְתָּ כָּל-רְשָׁעֵי-אָרֶץ, לָכֵן אֶהְבֶּתִי עֵדוּתֶיךָ:
סִמְר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי, וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ יִרְאוּתִי:

לְעִשְׂוֹתַי מִשְׁפָּט וְצָדֵק, בַּל-תְּנִיחֵנִי לְעִשְׂקֶיךָ: עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב,
אֵל-יַעֲשֶׂקֵנִי זָדִים: עֵינֵי כָּל־לִישׁוֹעָתְךָ, וְלֹא-מִרְת צְדָקָה: עֲשֵׂה
עִם-עִבְדְּךָ כְּחִסְדְּךָ, וְחֻקֶּיךָ לְמִדְנִי: עִבְדְּךָ-אֲנִי הַבִּינִי, וְאַדְעָה
עֵדוּתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה, הִפְרוּ תוֹרַתְךָ: עַל-כֵּן אֶהְבֶּתִי
מִצּוֹתֶיךָ, מִזָּהָב וּמִפָּז: עַל-כֵּן כָּל-פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל, כָּל-אֹרַח
שָׁקֵר שָׁנְאוֹתַי:

פְּלֹאוֹת עֵדוּתֶיךָ, עַל-כֵּן נִצַּרְתָּם נַפְשֵׁי: פִּתַח דְּבָרֶיךָ יְאִיר, מִבֵּין
פְּתָיִים: פִּי-פָעַרְתִּי וְאַשְׁאָפָה, כִּי לְמִצּוֹתֶיךָ יֶאֱבַתִּי: פִּנְה-אֵלַי
וְחַנּוּנִי, כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעַמֵּי הֶכֶן בְּאִמְרַתְךָ,
וְאַל-תִּשְׁלַט-בִּי כָּל-אָוֶן: פְּדֵנִי מֵעִשְׂק אָדָם, וְאַשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ:
פְּנִיךָ הָאֵר בְּעִבְדְּךָ, וְלִמְדֵנִי אֶת-חֻקֶּיךָ: פְּלִגִּי-מִיָּם יִרְדּוּ עֵינֵי, עַל
לֹא-שָׁמְרוּ תוֹרַתְךָ:

צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה, וַיִּשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צְוִיתָ צְדָק עֲדוֹתֶיךָ, וְאִמּוּנָה
מֵאֵד: צִמְתַּתֵּנִי קִנְיָתִי, כִּי-שָׁכַחוּ דְבָרֶיךָ צָרִי: צְרוּפָה אִמְרֹתֶךָ
מֵאֵד, וְעִבְדֶּךָ אֶהְבֶּה: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְּזָה, פִּקְדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
צְדָקְתֶךָ צְדָק לְעוֹלָם, וְתוֹרֹתֶךָ אֱמֶת: צַר-וּמְצוּק מְצָאוֹנִי,
מִצּוֹ? תִּיךָ שִׁעֲשַׁעֵי: צְדָק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם, הִבִּינֵנִי וְאַחִיָּה:

קָוֵאתִי בְּכָל-לֵב, עֲנֵנִי יְהוָה, חֲקִיךָ אֶצְרֶה: קָרֵאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי,
וְאַשְׁמְרֶה עֲדוֹתֶיךָ: קִדְמְתִי בְּנֶשֶׁף וְאַשׁוּעָה, לְדַבְרֶךָ (לדברך)
יְחַלְתִּי: קִדְמוּ עֵינֵי אֲשִׁמְרוֹת, לְשִׁיחַ בְּאִמְרֹתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה
כַּחֲסֻדֶּךָ, יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִי: קָרְבוּ רַדְפֵי זָמָה, מִתּוֹרֹתֶיךָ רַחֲקוּ:
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה, וְכָל-מִצּוֹתֶיךָ אֱמֶת: קְדָם יְדַעְתִּי מֵעֲדוֹתֶיךָ, כִּי
לְעוֹלָם יִסְדָּתָם:

רְאֵה-עֵינֵי וְחַלְצֵנִי, כִּי-תוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבֵה רִיבֵי וּגְאָלֵנִי,
לְאִמְרֹתֶיךָ חֲיִנִי: רַחוּק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה, כִּי חֲקִיךָ לֹא דָרְשׁוּ:
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִי: רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי, מֵעֲדוֹתֶיךָ
לֹא נְטִיתִי: רְאִיתִי בְּגָדִים וְאַתְקוּטָטָה, אֲשֶׁר אִמְרֹתֶיךָ לֹא שָׁמְרוּ:
רְאֵה כִּי-פִקְדֶיךָ אֶהְבֵּתִי, יְהוָה כַּחֲסֻדֶּךָ חֲיִנִי: רֵאשׁ-דְּבָרֶךָ
אֱמֶת, וְלְעוֹלָם כָּל-מִשְׁפָּט צְדָקָה:

שָׁרִים, רְדַפוּנִי חֲנָם, וּמְדַבְּרֶךָ (ומדברריך) פָּחַד לְבִי: שֶׁשׁ אֲנֹכִי
עַל-אִמְרָתְךָ, כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקָּר שָׁנֵאתִי וְאַתְעִבָה, תּוֹרָתְךָ
אֶהְבֵּתִי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלֵתִיךָ, עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: שְׁלוֹם רָב
לְאַהֲבֵי תּוֹרָתְךָ, וְאִין-לָמוֹ מְכֻשׁוֹל: שֶׁבִּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה,
וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: שֶׁמָּרָה נִפְשִׁי יַעֲדֵתִיךָ, וְאַהֲבִים מְאֹד: שֶׁמֵּרְתִּי
פְּקוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ, כִּי כָל-דְּרָכֶי נִגְדָּה:

וְתִקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה, כְּדַבְּרֶךָ הִבִּינִנִי: תְּבוֹא תַחֲנֹנֲתִי לְפָנֶיךָ,
כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: תִּבְעֲנָה שִׁפְתֵי תְהִלָּה, כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶיךָ: תַּעֲן
לְשׁוֹנִי אִמְרָתְךָ, כִּי כָל-מִצּוֹתֶיךָ צְדָק: תְּהִי-יָדְךָ לְעֲזָרְנִי, כִּי
פְּקוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי: תִּצְאֲבֵתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה, וְתּוֹרָתְךָ שֶׁעֲשָׂעִי:
תַּחֲי-נַפְשִׁי וְתִהְלֵלְךָ, וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרְנִי: תַּעֲיִתִי כְּשֶׁה אֵבֶד בִּקְשׁ
עֲבָדְךָ, כִּי מִצּוֹתֶיךָ, לֹא שָׁכַחְתִּי:

משניות אותיות נשמה

נִפְּל לְתוֹכוֹ יוֹן אוֹ מִחַל וְשָׁנוּ מִקְצַת מְרָאיוֹ, אִם אֵין בּוֹ מְרָאָה מִים אַרְבָּעִים סָאָה, הֲרִי זֶה לֹא יִטְבֹּל בּוֹ

שְׁלֹשָׁה לֹא יִטְבֹּל לְתוֹכָן קְרִטוּב יוֹן, וְהֲרִי מְרָאִיהֶן כְּמְרָאָה הַיּוֹן, וְנִפְּלוּ לְמִקְוָה, לֹא פְסָלוּהוּ. שְׁלֹשָׁה לֹא יִטְבֹּל מִים חֶסֶר קְרִטוּב, וְנִפְּל לְתוֹכָן קְרִטוּב חָלָב, וְהֲרִי מְרָאִיהֶן כְּמְרָאָה הַמִּים, וְנִפְּלוּ לְמִקְוָה, לֹא פְסָלוּהוּ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נַוְרִי אָמַר, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַמְרָאָה

מִקְוָה שֵׁישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה מְכֻוֹת, יֵרְדוּ שְׁנַיִם וְיִטְבְּלוּ זֶה אַחֲרֵי זֶה, הָרִאשׁוֹן טְהוֹר וְהַשֵּׁנִי טָמֵא. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִם הָיָה רְגִלָּיו שֶׁל רִאשׁוֹן נֹגְעוֹת בַּמִּים, אֵף הַשֵּׁנִי טְהוֹר. הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַסְּגוּס וְהַעֲלֵהוּ, מִקְצָתוֹ נֹגֵעַ בַּמִּים, טְהוֹר. הַכֹּר וְהַכֶּסֶת שְׁלֵעוֹר, כִּיּוֹן שֶׁהַגְּבִיָּה שִׁפְתוֹתֵיהֶם מִן הַמִּים, הַמִּים שֶׁבְּתוֹךְ שְׂאוּבֵין. כִּיצַד יַעֲשֶׂה. מְטַבֵּילָן וּמַעֲלָה אוֹתָם דֶּרֶךְ שׁוּלֵיהֶם

הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַמָּטָה, אֵף עַל פִּי שֶׁרְגִלָּהּ שׁוֹקְעוֹת בְּטֵיט הַעֲבָה, טְהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהַמִּים מְקַדְּמִין. מִקְוָה שְׁמִימִין מְרֻדְדִין, כּוֹבֵשׁ אֶפְלוֹ חֲבִלֵי גַצִּים, אֶפְלוֹ חֲבִלֵי קִנִּים, כְּדִי שֶׁיִּתְפָּחוּ הַמִּים, וַיִּוֹרֵד וְיִטְבֹּל. מַחֲטָה שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל מַעְלוֹת הַמַּעֲרָה, הִיא מוֹלֵךְ וּמְבִיא בַּמִּים, כִּיּוֹן שֶׁעֲבַר עָלֶיהָ הַגֵּל, טְהוֹרָה.

רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אָמַר: רְצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָּךְ הִרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: "ה' חִפְּץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ, וַיְגַדֵּיל תּוֹרָה וַיֵּאֲדִיר:"

לאחר מכן אומרים קדיש (ובלבד שיש לפחות עשרה גברים)

קדיש בנוסח עדות המזרח

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמן)

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵיהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיִצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ
וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחֵיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֶגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמן)

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא, יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן)

לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן. דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קֻדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הִדִּין וְדִי
בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וְלֵהוֹן וְלָכוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן
קֻדְמָא אִירֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָה רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשׁוֹבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּה וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרִיח וְהַצְלָה לָנוּ וְלְכָל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמן)

פוסעים שלוש פסיעות לאחור

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמן)

קדיש נוסח אשכנז

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיָהּ רַבָּא. (אמן)
בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ,
וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיֵּינוּ וּבְיוֹמֵינוּ וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעַגְלָא וּבְזַמְנוֹ קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁמֵיָהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלָם לְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמָה
דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן)

לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרוּ
בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָא. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקִין בְּאוּרֵיתָא. דִּי בְּאַתְרָא
קַדִּישָׁא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא
חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִין וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרַקְנָא מִן קַדָּם
אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
אָמֵן. (אמן)

פוסעים שלוש פסיעות לאחור

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל
כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

קדיש ברוסית

Кадиш

ЙИТГАДАЛ ВЭЙИТКАДАШ ШЭМЭ
РАБА. (Амэн!) БЭАЛМА ДИ-ВЫРА,
КИРЪУТЭ, ВЭЯМЛИХ МАЛХУТЭ,
ВЭЯЦМАХ ПУРКАНЭ ВИКАРЭВ
МЭШИХЭ. (Амэн!)

БЭХАЕХОН УВЪЁМЭХОН, УВЪХАЕ
ДЭХОЛЬ БЭТ ЙИСРАЭЛЬ, БААГАЛА
УВИЗМАН КАРИВ, ВЭИМРУ АМЭН.
(Амэн!)

ЕЭЭ ШЭМЭ РАБА МЭВАРАХ
ЛЫАЛАМ УЛЬАЛЪМЭ АЛЪМАЯ.
ЙИТБАРАХ, ВЭЙИШТАБАХ,
ВЭЙИТПААР, ВЭЙИТРОМАМ,
ВЭЙИТНАСЭ, ВЭЙИТЪАДАР,
ВЭЙИТЪАЛЕ ВЭЙИТЪАЛАЛЬ,
ШЭМЭ ДЭКУДЪША БЭРИХ У.
(Амэн!)

ЛЫЭЛА МИН КОЛЬ-БИРХАТА,
ШИРАТА, ТИШБЭХАТА
ВЭНЭХАМАТА, ДААМИРАН
БЭАЛЪМА. ВЭИМРУ АМЭН. (Амэн!)
ЕЭЭ ШЭЛАМА РАБА МИН ШЭМАЯ,
ХАЙИМ ВЭСАВА, ВИШУА
ВЭНЭХАМА, ВЭШЭЗАВА, УРФУА
УГЪУЛА, УСЛИХА ВЭХАПАРА
ВЭРЭВАХ ВЭАЦАЛА, ЛАНУ
УЛЬХОЛЬ-АМО ЙИСРАЭЛЬ,
ВЭИМРУ АМЭН. (Амэн!)
ОСЭ ШАЛОМ БИМРОМАВ, У
БЭРАХАМАВ ЯААСЭ ШАЛОМ
АЛЕНУ, ВЭАЛЬ-КОЛЬ-АМО
ЙИСРАЭЛЬ, ВЭИМРУ АМЭН. (Амэн!)

קדיש באמרהרית

עֵת־יָגֵב נִעֲבָרְתָּ אֲשֶׁר־עָלָה : :
נִרְבָּמָה ר. נִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה : :

נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה : :

עַל אֲשֶׁר־עָלָה וְנִרְבָּמָה
הִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה : :
עֵת־יָגֵב נִעֲבָרְתָּ וְנִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה

נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
אֲשֶׁר־עָלָה וְנִרְבָּמָה : :

הִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה : :

עַל הַיָּמִים אֲשֶׁר־עָלָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה

נִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
הִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה : :

וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה
וְנִרְבָּמָה וְנִרְבָּמָה : :

תפילה על חיילי צה"ל

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתחזק ותשמור את חיילי צבא ההגנה לישראל וכוחות הבטחון וכל האזרחים בקו האש, העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו. יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם. ידבר שונאינו תחתיהם ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הכתוב: כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם, ונאמר אמן.

תפילה להשבת החטופים

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתחזק ותשמור ותנצור את אחינו בית ישראל, השבויים והשבויזות, בעבור שאנו מתפללים בעבורם. הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליהם, ישמרם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, יוציאם מחשך וצלמות וישיבם מהרה לחיק משפחותיהם, ונאמר אמן. אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה, העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם, ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קרוב, ואמר אמן.

השכבות

לאיש

טוב שם משמון טוב. ויום המות מיום האלדו: סוף דבר הכל נשמע. את-האלהים ירא, ואת מצותיו שמור, כי-זה כל-האדם: יעלזו חסידים בכבוד. ירננו על משכבותם: מנוחה נכונה בישיבה עליזנה, במעלת קדושים וטהורים, כזוהר הרקיע מאירים ומזהירים. וחלוץ עצמים, וכפרת אשמים, והרחקת פשע, והקרבת ישע, וחמלה וחנינה, מלפני שוכן מעונה. וחולקא טבא, לחי העולם הבא, שם תהא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב (פלוני), רוח יהוה תניחנו בגן עדן, דאתפטר מן עלמא הדין, ברעות אלהא מרא שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמיו ירחם עליו, ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים יסתירהו בצל כנפיו ובסתר אהלו, לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. ולקץ הימיו יעמידהו, ומנחל עדניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו, וישים כבוד מנוחתו, יהוה הוא נחלתו. וילוה אליו השלום, ועל משכבו יהיה שלום. כדכתיב: יבא שלום, ינחו: על-משכבותם. הולך נכוח: הוא וכל-בני ישראל השוכבים עמו, בכלל הרחמים והסליחות, וכן יהי רצון ונאמר אמן:

לאישה

אשת חיל מי ימצא. ורחוק מפנינים מכרה: שקר החן והבל האיפי. אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו-לה מפרי ידיה. ויהללוה בשערים מעשיה: רחמנא דרחמנותא די לה היא, ובמימרה אתבריאזו עלמאי - עלמא הדין ועלמא דאתי, וגנז בה צדקניות וחסדניות דעבדן רעותה, ובמימרה ובתקפה יאמר למיעל קדמוהי דכרן נפש האשה הכבודה והצנועה והנכבדת מרת (פלונית), רוח יהוה תניחנה בגן עדן, דאתפטר מן עלמא הדין, ברעות אלהא מרא שמיא וארעא. המלך ברחמיו יחוס ויחמול עליה, וילוה אליה השלום, ועל משכבה יהיה שלום. כדכתיב: יבא שלום, ינחו: על משכבותם. הולך נכוח: היא וכל-בנות ישראל השוכבות עמה, בכלל הרחמים והסליחות, וכן יהי רצון ונאמר אמן:

יזכור

יִזְכֹּר ה' אֶת אֶת בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו,
הַנִּצָּמְנִים וְהָאֲמוּצִים, חִילֵי הַצָּבָא,
וְכָל לִוְחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֻטֵּיבוֹת הַלְּוַחְמִים
בְּמַעֲרֻכּוֹת הָעַם, וְכָל אֲנָשֵׁי קְהִילוֹת הַמּוֹדִיעִין
וְהַבֹּטְחוֹן וְאֲנָשֵׁי הַמְּשֻׁטָּרָה אֲשֶׁר חִרְפוּ נַפְשָׁם
בְּמַלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אֵלֶּה שֶׁנִּרְצָחוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָּהּ
בְּיַד מְרַצְחִים מְאֻרְגָּנֵי הַטָּרוֹר.
יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבַּרַךְ בְּזֵרְעוֹ וַיַּאֲבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים
וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.
יְהִיו חֲלָלֵי מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל עֶטְרוֹי הַנִּצָּחוֹן
חַתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר לְדוֹר.

תפילת אל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים,
המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה.
במעלות קדושים, טהורים וגבורים,
כזהר הרקיע מזהירים.
לנשמות הקדושים שנלחמו בכל מערכות ישראל,
במחותרת ובצבא ההגנה לישראל ושנפלו במלחמתם
ומסרו נפשם על קדשת השם, העם והארץ
בעבור שאנו מתפללים לעלי נשמותיהם.
לכן בעל הרחמים יסתירם בסתר כנפיו לעולמים ויצרר
בצרור החיים את נשמותיהם.
ה' הוא נחלתם, בגן עדן מנוחתם וינחו בשלום על
משכבותם ותעמד לכל ישראל זכותם ויעמדו לגורלם
לקץ הימין, ונאמר אמן.